

TAŞRANIN MASUMİYETİ

bir gül incinmez orada
ayaklar sersem değildir
doğuya açılır tüm kapılar
büyür bebekler tahta beşiklerde

yalnız değildir hiçbir pencere
sardunyalar ince akşamlara eğilir
sonsuz mavi bir çardak
türkünün en hasret uçurumunda

beyaz bir ayet yazmaların ucunda
eşitler kapıların engin davetini
kuş sürüleri geçer tüm dudaklardan
saban eğirir zamanın akrebini

atlar izler bırakır kuru rüzgârlara
sürekli kilimler dokunur buğday başaklarında
kirpiklere tünleyen toz bulutlarında
karışır masallar gece dualarına

durup soluklanır bir yabancı yolcu
nabzını dinleyen ağaçların gölgesinde
bir uzun gülümseyiş geçer çocuklardan
kadınlar uyanır hep kiraz çiçeklerine

bozkırda bir dantel işler toprak yorgunları
sarışın bir yüreği vardır imkânsız sevdaların
iyiydik böyle kelebek öpüşlerinde
çeyizlikte nakışların sararmayan iplikleri
bir gül tükenmez orada
bilir ayakların katı kabuklarını
masum ellerin yanaklarda papatyalandığı
uzun bir secdede duyar tüm ezanları

Ertan Alp